

eftersom han har foreslaaet, at i § 6 den Sætning aldeles forsvinder, hvor Taler er om, at Provsterne i Forening skulde udkafe Planen til Benyttelse af Skolefondens Midler for det løbende Aar, og ligeledes seer jeg, at i Paragraphen selv er der dog taget saadanne Bestemmelser om Sammensætningen af Amts-skoleledirectionen og om Skoleraadets Bemyndigelse til at forandre i Planen, og selv med Cultusministerens Samtykke at gennemføre det imod Amtsskoleledirectionens mulige Modstand, hvilket alt viser mig, at Cultusministeren dog ikke vil staae helst paa den Sikkerhed, at der ikke skal komme Andet frem, end hvad Provsterne ønske. Dermed kan jeg imidlertid ikke sige, at jeg er beroliget, især med Hensyn til hvad jeg forrige Gang tog mig den Frihed udtrykkelig at bemærke, hvor det nemlig gjælder Anvendelsen af de Midler, som ere bevilgede og fremdeles kunne bevilges af Rigsdagen, til dermed at understøtte folkelige Høiskoler; thi jeg er vis paa, at der var langt mere at vente deraf, naar det vedblev at bestemmes af Cultusministeren, end naar det overlodes til Skoleraadet og Amtsskoleledirectionen; ja, jeg er saa overbevist om det, at jeg, om jeg skal beholde Sæde i dette Thing, for min Part skal fraraade enhver Bevilling herefter til det Diemed, ihvorigjerne jeg end ønskede, at de endogsaa maatte blive rigelige; jeg skal fraraade dem, fordi jeg paa ingen Maade kan troe, at de ville blive vel anvendte efter deres Bestemmelse, naar det skal afgjøres paa den Maade, som i det Hele Skolefondens Midler skulle bestyres. Endelig, saa, da den ærede Minister idag anførte, at han meente, at der var idetmindste to Diemed, som vi maatte være enige om, være gode, og som ved denne Lov vare fremmede, nemlig det One, at Communen faaer en større Indflydelse paa Skolevæsenet i det Hele, og det andet, at Skolelærerne fik en højere Løn, saa skal jeg erklære med Hensyn til det Første, at jeg anseer det for et godt Diemed og finder, at det ialfald i en vis Grad er fremmet, som jeg maa glæde mig over. Hvad det Andet derimod angaaer, med Forbedring af Skolelærernes Lønning, da anseer jeg det kun for et godt Diemed i Forbindelse med det, at faae dygtigere Skolelærere,

men ikke, naar det staaer alene. Dersom derfor den nuværende Lov gif ud paa, at Forhøielse af Lønnen kun skulde gjælde dem af de for nærværende Tid ansatte Skolelærere, som erkjendes for dygtige, og Løven aabnede Udseigt til, at der, ved Besættelsen af Skolelærere embeder herefter, vilde være et Valg, der kunde stikke dem, der ønskede det, at finde dygtige Skolelærere, saa skulde det være en Glæde for mig; men nu kan jeg ikke dølge for mig selv, at Forhøielsen af Lønnen for Alle uden Undtagelse vil bidrage til, at man beholder de daarlige Skolelærere endnu længere, og kommer til at betale baade deres Arbejde og deres Afsted dyrere, end forhen.

Formanden: Jeg har ikke villet afbryde den ærede Taler, da disse Bemærkninger knyttede sig til de indledende Dittringer, saavel af Ordforeren som den høitærede Minister; men jeg skulde dog ønske, at Discussionen over det sidst berorte Punkt ikke nu gaar videre, idet det ganske vist ikke specielt henhører til de foreliggende Vædringsforslag eller til § 6.

Ballentin: Jeg maa for mit Bedkommende tilraade det ærede Thing at gaae ind paa den Ordning af Samvirkningen mellem Amtsskoleledirectionerne, som her er foreslaaet, og det tiltrædende Skoleraad, ligesom jeg ogsaa troer, at det klart fremgaaer af, hvad der blev udtalt af den høitærede Cultusminister, at de Ord, „at disse Planer skulde forelægges Skoleraadet i et Møde,“ maae være en aldeles tilstrækkelig Betegning til at angive Formandens og Medlemmernes Stilling o. s. v., ligesom der ikke kan være Noget til Hinder for, men det tvertimod maa være ønskeligt, ja næsten nødvendigt, at de, som ere Medlemmer af Skoleraadet, længere Tid isorveien kunne blive bekendte med Sagerne, for bedre at sætte sig ind i dem.

Naar den ærede Folkethingsmand, der sidst havde Ordet i Anledning af Skoleledirectionerne, ved en foregaaende Behandling tillod sig at udslynge en haanende Dom imod en Afdeling af den Stand, som han selv tilhører, da fandt jeg ingen Anledning til at bemærke Noget dertil; thi der er Dittringer, der ikke fortjene